

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010322
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8421010322.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.11.2023 v trestnej veci proti obž. ml. A. B. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-7T/68/2021 zo dňa 23.02.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

u k l a d á :

obžalovanému ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX/X, C.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 119 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/6/2022 zo dňa 11.05.2022 ktorým bol obžalovanému uložený za prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba podmiennečného odsúdenia v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

obžalovanému ml. E. F., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom G., okres H.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 119 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

obžalovanému ml. I. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. XX, K. C.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 119 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

obžalovanému ml. L. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom G. XXX/XX, G., okres Kežmarok

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 119 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných za vinných zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode, poväčšine v trojici v rôznych kombináciách v období od 01.01.2020 do 20.10.2020 s maloletým E. F. a od 21.10.2020 do 23.11.2020 v čase do 11.30 hod. s mladistvým E. F. chodili do neuzamknutého Rímskokatolíckeho kostola Navštívenia H. E. nachádzajúceho sa v C., na ulici G. M. N. XX, v ktorého vnútornej časti sa nachádza chodba, ktorá je omrežovaná, pričom za mrežami sa nachádzal košík s peniazmi, z ktorého chodili do októbra 2020 10-krát vyberať peniaze v hodnote zakaždým najmenej 30,00 eur, spolu 300,00 eur a to tak, že E. F. vždy prešplhal mreže, prešiel na druhú stranu cez medzeru na vrchu mreží a vybral peniaze z košíka, s ktorými naspäť prešplhal, pričom ostatní obžalovaní zatiaľ dávali pozor a následne od kedy sa na chodbe na pravej časti mreží nachádzala uzamknutá pokladnička na milodary, tak túto od 20.10.2020 do 23.11.2020 7 až 8-krát páčidlom obžalovaný I. B. alebo E. F. poškodili a otvorili a odcudzili z nej zakaždým sumu najmenej 50,00 eur, čo je spolu 7 x 50,00 eur = 350,00 eur, pričom pred kostolom vonku dávali pozor, či niekto nejde obžalovaný mladistvý A. B. a obžalovaný mladistvý L. B., kde si následne finančnú hotovosť rozdeľovali medzi seba, čím takto svojím konaním spôsobili Rímsko-katolíckej cirkvi C., so sídlom C., O. C. M. N. XXX/XX škodu poškodením pokladničky na milodary vo výške najmenej 20,00 eur a odcudzením finančnej hotovosti škodu 800,00 eur.

Za to uložil ml. obžalovanému A. B. podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov a podľa § 49 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona s použitím § 119 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Mladistvému obžalovanému E. F. uložil podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov a podľa § 49 odsek 1

písmeno a / Trestného zákona s použitím § 119 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Mladistvému obžalovanému I. B. uložil podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov a podľa § 49 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona s použitím § 119 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Mladistvému obžalovanému L. B. uložil podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j, písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca a podľa § 49 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona s použitím § 119 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal prokurátor odvolanie ihneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku na hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch okresná prokurátorka v prvom rade poukázala na to, že okresný súd aplikoval na všetkých obžalovaných § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, avšak bez splnenia podmienok, a uložené tresty sú neprimerane mierne. Zdôraznila, že výnimočné okolnosti prípadu a mimoriadne pomery páchatel'a samy osebe nepostačujú pre použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože musia byť zistené aj skutočnosti odôvodňujúce záver o neprimeranej prísnosti uloženého trestu a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Citovala § 118 ods. 1 Trestného zákona v nadväznosti na § 39 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona. Argumentovala, že § 39 ods. 1 Trestného zákona je prostriedkom individualizácie trestu, prejavom depenalizácie Trestného zákona, umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej, resp. individualizovanej trestnej sadzby nezodpovedá okolnostiam konkrétneho prípadu. Zdôraznila mimoriadnosť znižovania trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, neodôvodnenosť zohľadňovať len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Okolnosti prípadu z hľadiska aplikácie § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktorými sú všetky okolnosti majúce vplyv na posúdenie závažnosti spáchaného trestného činu, neboli v tejto veci zistené. Pokiaľ ide o pomery osobitného zreteľa vo vzťahu k páchatel'om, za tie sa považujú rodinné, osobné pomery spôsobilé pri uložení trestu vyvolať u páchatel'a osobitne citelný dopad, medzi nimi napríklad narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu, odkázanosť viacerých osôb na príjem páchatel'a, pričom ani tieto podľa názoru prokurátorky neboli v tomto prípade zistené. Ďalej zdôraznila, že v tomto prípade je dolná hranica už zákonom upravenej trestnej sadzby 18 mesiacov a už tu je zohľadnený záujem štátu pri postihu mladistvých páchatel'ov na polovicu zníženými trestnými sadzbami. Upriamila pozornosť na § 34 Trestného zákona, na účel trestu a zásady jeho ukladania, na požiadavku primeranosti trestu a uplatňovanie princípu proporcionality, na hľadisko humanity, ktoré obsahuje princíp úmernosti, na zásadu represie, pričom zdôraznila, že tak príliš mierny trest ako aj trest prísny nepôsobí výchovne a bol by v rozpore s individuálnou i generálnou prevenciou. Nadviazala, že obžalovaní boli v čase spáchania skutku mladiství, čo sa zohľadnilo pri ukladaní trestu ako prvé v rámci ustanovenej upravenej trestnej sadzby. Pokračovala, že u obžalovaných neboli dostatočne vyhodnotené všetky okolnosti vplyvajúce na požiadavky ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, nešlo totiž o ojedinelý prípad krádeže finančnej hotovosti z pietneho miesta, ale o opakované konanie, čo nemožno bagatelizovať a tak závažné konanie páchatel'ov zľahčovať a vyhodnotiť ako dostatočné pre ich nápravu uloženie podmienecných trestov odňatia slobody znížených pod dolnú hranicu už zákonom upravenej trestnej sadzby tak výrazne, t.j. na úroveň troch, resp. jedného mesiaca. Podľa názoru okresnej prokurátorky neboli okolnosti prípadu a pomery obžalovaných zistené súdom prvého stupňa také, aby odôvodňovali použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona v takej miere, ako to učinil súd prvého stupňa. K tomu zopakovala, že ani zistenie výnimočných okolností prípadu a mimoriadnych pomerov páchatel'ov samo osebe neodôvodňujú použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona, musia totiž preukazovať, že trest ukladaný v rámci zákonnej, resp. už individualizovanej sadzby by bol pre páchatel'ov neprimerane prísny a v zmysle zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona ochranu spoločnosti možno dosiahnuť trestom kratšieho trvania. Zosumarizovala, že podmienky pre použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona v tejto veci neboli splnené, uložené tresty sú nedostatočné a porušujú zásady ukladania trestov, navyše vo vzťahu k obžalovanému ml. A. B. nebol opomenutím uložený súhrnný trest vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/6/2022 zo dňa 11.05.2022.

Navrhla, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozhodol o uložení primeraných trestov so zohľadnením vyššie uvedených argumentov.

K odvolaniu sa vyjadrili obžalovaní prostredníctvom obhajcu. Nesúhlasili s dôvodmi uvedenými v odvolaní. Podľa ich názoru vyhodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa bolo správne, starostlivo boli zvážené všetky okolnosti, uložené tresty sú primerané, postačujú na ich nápravu. Prísnejšie tresty by zasiahli do ich spoločenského, študijného, alebo aj pracovného života, mohli by byť ohrozené ich príjmy zo zárobkovej činnosti. Podotkli, že poškodený im ich konanie odpustil. Navrhli odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokuratúry je dôvodné.

Vzhľadom na obsah odvolania sa odvolací súd sústredil na preskúmanie výroku o treste vo vzťahu k všetkým obžalovaným a dospel k záveru, že uložené tresty boli neodôvodnene mierne, nezodpovedali účelu trestu, nevystihovali príliehavo zásady pre ukládanie trestov, napokon v spojitosti s obžalovaným A. B. súd prvého stupňa nedopatrením opomenul (ale sám to zaznamenal) uložiť súhrnný trest.

Najskôr teda v súvislosti so súhrnným trestom u obžalovaného A. B. odvolací súd uvádza (ako to už aj súd prvého stupňa správne v odôvodnení rozanalyzoval), že naposledy bol menovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/6/2022 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022, teda teraz skúmaného skutku sa dopustil predtým ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok pre iný trestný čin. S poukázaním na tieto súvislosti bolo potrebné u tohto odsúdeného okrem iného ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu vyjadrených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže išlo o súbeh zločinu a prečinu.

V tejto veci boli obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, pri ktorom je trestná sadzba určená v rozpätí 3 až 10 rokov.

Vzhľadom na to, že u obžalovaných išlo o mladistvé osoby, bolo nevyhnutné aplikovať aj ustanovenia § 117 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Po zohľadnení tohto ustanovenia prichádzala u obžalovaných do úvahy primárne trestná sadzba v rozpätí 18 mesiacov až 5 rokov.

Pokiaľ ide o ďalšie okolnosti vzťahujúce sa k jednotlivým obžalovaným, ktoré mali dopad na variáciu trestnej sadzby, odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, a poukáže už len na rozhodujúce detaily.

V spojitosti s obžalovaným A. B. bolo zistené, že má tri záznamy v odpise registra trestov, pred spáchaním zločinu krádeže prejednávanom v predmetnom trestnom konaní bol súdne trestaný dvakrát, v oboch prípadoch starších odsúdení sa na páchatel'a toho času hľadí, akoby nebol odsúdený. Vzhľadom na túto okolnosť a skutočnosť, že výrok o treste rozsudku OS Kežmarok sp. zn. 2T/6/2022 musel byť zrušený v rámci ukládania súhrnného trestu, so zohľadnením všetkých okolností odvolací súd podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, na skoršie odsúdenia obžalovaného neprihliadol.

Z ostatných skutočností majúcich vplyv na výšku trestov bola významná tá, že u všetkých obžalovaných prevažovali poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Čo však bolo pre odvolací súd rozhodujúce a v čom sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, bolo použitie § 39 Trestného zákona. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa nenašiel dôvody pre

možnosť mimoriadne znížiť obžalovaným tresty pod spodnú hranicu vyššie uvedenej trestnej sadzby v tom smere, ako to odôvodnil súd prvého stupňa.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd prvého stupňa použitie tohto ustanovenia odôvodnil u všetkých štyroch mladistvých obžalovaných aj z dôvodu preventívneho, tiež tým, že pri neosvedčení sa by výkon trestu v trvaní jedného alebo troch mesiacov bol dostatočne výchovný, nakoľko nepodmienečný trest odňatia slobody na úrovni 18 a viac mesiacov vzhľadom na spôsob spáchania skutku a následok (4 spolupáchatelia, odcudzená hotovosť pod 1.000,00 eur, mladíčka nerozvážnosť spojená s túžbou zaobstaráť si spotrebné veci, na ktoré nemali vlastné financie) súd hodnotil ako neprimerane prísny napriek tomu, že mladiství pri krádeži používali páčidlo a dopúšťali sa krádeže milodarov v kostole. Neprimerane dlhý výkon trestu odňatia slobody by podľa názoru súdu prvého stupňa vzhľadom na ich vek mohol viesť k opačnému ako výchovnému a resocializačnému efektu, mohol by mať negatívny dopad na duševné rozpoloženie mladistvých obžalovaných, spôsobovať ťažkosti spojené so začlenením sa do spoločnosti po prepustení na slobodu.

Podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa v tomto prípade vychádzal z príliš všeobecných hľadísk. Zahrnul predčasne do úvah o výške trestov predpoklad, resp. hypotézu, ako by pôsobil výkon dlhších trestov na obžalovaných v prípade, že by došlo k premene podmiennečných trestov na nepodmienečné tresty. Odvolací súd skúmal vec z opačného hľadiska a dospel k záveru, že dostatočne preventívnymi by mali byť v tejto trestnej veci práve hrozby vyššími trestami, lebo práve tieto môžu mať intenzívnejší preventívny účinok, a to tak vo sfére individuálnej ako aj generálnej prevencie. Navyše primerane dlhé skúšobné doby poskytnú obžalovaným dostatok času, aby vlastnú trestnú činnosť a spôsoby života prehodnotili majúci pri tom stále na zreteli hrozbu skutočného výkonu nízkeho, ale nezanedbateľného trestu.

Súdom prvého stupňa uvádzané skutočnosti ani podľa názoru odvolacieho súdu (stotožnil sa s názorom okresnej prokuratúry) nie sú svojou povahou tými črtami pomerov obžalovaných, ktoré upravuje § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré by opodstatňovali záver o neprimeranej prísnosti uloženie trestov na spodnej hranici trestnej sadzby, ktoré by následne mohli viesť k mimoriadnemu zníženiu trestov. Dôvody uvedené súdom prvého stupňa sú pomerne všeobecné, univerzálne použiteľné pri každom mladistvom páchatel'ovi, tu však odvolací súd poukazuje na to (podobne uvádzala okresná prokuratúra v odvolaní), že takýmito okolnosťami sa zákonodarcia zaoberal, a to už pri úprave § 117 ods. 1 Trestného zákona, čo napokon viedlo podľa názoru odvolacieho súdu (explicitne to samozrejme nie je bližšie uvedené v úprave) k vytvoreniu jednej zo základných zásad pri ukladaní trestu odňatia slobody mladistvým páchatel'om, ktorou je bezvýhradné zníženie sadzby uvedenej pri každej skutkovej podstate trestného činu. Teda tie všeobecné okolnosti, ktoré majú svoj základ v osobe mladistvého páchatel'a, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, sú bez výnimiek vyjadrené práve už v § 117 ods. 1 Trestného zákona. Osobitne odvolací súd poukazuje na to, že v tejto veci obžalovaní naplnili kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu krádeže a spáchali zločin, keďže čin spáchali na mieste požívajúcom pietu, alebo všeobecnú úctu, alebo na mieste konania verejného zhromaždenia, alebo obradu, čo tiež malo vplyv na posúdenie možnosti použiť v ich prípade § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Na druhej strane odvolací súd zistil, že bolo potrebné aplikovať vo veci § 39, avšak jeho odsek 2 písm. d/ v spojení s odsekom 4.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, a podľa ods. 4 v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017 „Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok

trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minori ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

V tejto veci, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, všetci obžalovaní urobili pred súdom vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, vyhlásili, že sú vinní a trestný čin oľutovali. Na základe toho súd prvého stupňa u všetkých obžalovaných podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku ich vyhlásenie prijal. V dôsledku tejto skutočnosti tak podľa názoru odvolacieho súdu v prípade obžalovaných mladistvých bolo možné a opodstatnené využiť zákonnú možnosť vyjadrenú v § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona a ukladať obžalovaným tresty v sadzbe so spodnou hranicou zníženou o jednu tretinu, t.j. so spodnou hranicou 12 mesiacov.

Odvolací súd poznamenáva, že hoci došlo k podstatnému zvýšeniu trestov, ich výkon bol podmienene odložený, a práve dôraz na hrozbu výkonu teraz uložených vyšších trestov u obžalovaných aj podľa názoru odvolacieho súdu zapôsobí prilehavejšie individuálne na každého obžalovaného, v oblasti individuálnej prevencie budú efektívnejšie, súdom prvého stupňa uložené tresty svojou miernosťou mohli vyvolávať klamlivý dojem možno až zanedbateľnej protiprávnosti ich konania a súčasne zanedbateľnej hrozby, ak by sa aj dopustili v budúcnosti protiprávneho konania. Fakticky (pri predpokladanej bežne v právnom vedomí spoločnosti zakotvenej predstave o nanajvyš polovičnom výkone trestov) mohli mať predstavu o hrozbe mizivých trestov vo výmere niekoľko málo týždňov.

Vzhľadom na uvedené tak odvolací považoval za náležité použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona.

Odvolací súd tak na základe uvedených skutočností zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u všetkých obžalovaných.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku potom sám rozhodol rozsudkom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, uložil obžalovaným vyššie tresty odňatia slobody na základe § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona i § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona a s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti.

Obžalovanému A. B. na rozdiel od ostatných spoluobžalovaných uložil podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Ostatným obžalovaným uložil tresty odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby pri tomto zločine stanovenej zákonom pre mladistvých s mimoriadnym znížením, t.j. vo výmere 12 mesiacov.

Všetkým obžalovaným súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a/ s použitím § 119 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu, a to v trvaní 2 rokov u obžalovaného A. B. a na dobu 18 mesiacov u ostatných obžalovaných.

Tresty odňatia slobody v tejto výmere a s ich podmienecným odkladom na tieto skúšobné doby sú podľa názoru odvolacieho súdu primerané a spravodlivé, nie sú nadmieru, neprimerane prísne, ani neopodstatnene mierne, druh a výmera trestov súčasne dostatočne rešpektuje zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona, ale rešpektuje aj účel trestu u mladistvých osobitne vyjadrený v zmysle § 97 ods. 1, 3 Trestného zákona, primerane zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy, súčasne podľa názoru odvolacieho súdu vyjadruje prilehavo účelu trestu

u týchto mladistvých, ktorým je predovšetkým výchova mladistvých obžalovaných na riadnych občanov, pričom tieto tresty zároveň podľa odvolacieho súdu dostatočne pôsobia na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chránia aj spoločnosť a súčasne povedú k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvých do rodinného a sociálneho prostredia.

Na základe všetkých doteraz uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.